

Υπόθεση C-116/20

**Σύνοψη αιτήσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Φεβρουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Curtea de Apel Timișoara (εφετείο Τιμισοάρα, Ρουμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

6 Φεβρουαρίου 2020

Εκκαλούσα:

S. C. Avio Lucos SRL

Εφεσίβλητοι:

Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj

Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Έφεση κατά της απόφασης του Tribunalul Dolj (ανωτέρου δικαστηρίου του Dolj, Ρουμανία) της 25ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή ακυρώσεως της πράξεως με την οποία ο Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj (Οργανισμός ενισχύσεων και μέτρων στηρίξεως της γεωργίας, στο εξής: APIA - Περιφερειακό κέντρο Dolj) βεβαίωσε σε βάρος της εκκαλούσας οφειλή προς το Δημόσιο σύμφωνα με το άρθρο 73, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Το Curtea de Apel Timișoara (εφετείο Τιμισοάρα) ζητεί, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, καθώς και να κριθεί κατά πόσον συνάδουν ορισμένες

διατάξεις του εθνικού δικαίου με το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα με τον κανονισμό (ΕΚ) 73/2009 και τον κανονισμό (ΕΚ) 1122/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το δίκαιο [της Ένωσης] που εφαρμόζεται επί της οικονομικής στηρίξεως για το γεωργικό έτος 2014 —και συγκεκριμένα ο κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 και ο κανονισμός 1122/2009— την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη με την οποία θεσπίζεται υποχρέωση αποδείξεως του δικαιώματος χρήσεως εδαφικής εκτάσεως με σκοπό τη χορήγηση οικονομικής στηρίξεως σχετικής με τα καθεστάτα στρεμματικής ενισχύσεως;

2) Εάν κριθεί ότι το προμνημονευθέν στο πρώτο ερώτημα δίκαιο [της Ένωσης] δεν αντιτίθεται στην ως άνω εθνική διάταξη, έχει το δίκαιο [της Ένωσης] (συμπεριλαμβανομένης της αρχής της αναλογικότητας) την έννοια ότι αντιτίθεται —στην περίπτωση που το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως της γεωργικής εκτάσεως αποδεικνύεται από τον δικαιούχο μέσω της προσκομίσεως συμβάσεως παραχωρήσεως βοσκοτόπου (βάσει της οποίας ο αιτών απέκτησε δικαίωμα χρήσεως του βοσκοτόπου υπ' ευθύνη του και προς όφελός του, έναντι καταβολής τέλους)— εθνική διάταξη που επιβάλλει, για την έγκυρη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως παραχωρήσεως, τον όρο ο μελλοντικός παραχωρησιούχος να είναι αποκλειστικώς κτηνοτρόφος ή ιδιοκτήτης ζώων;

3) Εμπίπτει στην έννοια της γεωργικής δραστηριότητας του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 η δραστηριότητα δικαιούχου καθεστώτος στρεμματικής ενισχύσεως ο οποίος —βάσει της συμβάσεως παραχωρήσεως βοσκοτόπου με σκοπό την απόκτηση του δικαιώματος χρήσεως της εν λόγω εκτάσεως και την απόκτηση δικαιωμάτων ενισχύσεως για το αγροτικό έτος 2014— συνάπτει στη συνέχεια σύμβαση συνεργασίας με κτηνοτρόφους, με την οποία επιτρέπει τη δωρεάν χρήση της παραχωρηθείσας εκτάσεως για την βοσκή των ζώων, ενώ παράλληλα ο δικαιούχος διατηρεί το δικαίωμα χρήσεως της εκτάσεως, αλλά υποχρεούται να μην παρακωλύει τη δραστηριότητα βοσκήσεως και να εκτελεί δραστηριότητες καθαρισμού του βοσκοτόπου;

4) Έχει το δίκαιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 431, παράγραφος 2, του ρουμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας -που αφορά την ισχύ δεδικασμένου τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως, με την οποία κρίθηκε απαράδεκτο αίτημα ενισχύσεως λόγω της παραβιάσεως της απαιτήσεως της εθνικής νομοθεσίας περί νομιμότητας του τίτλου εκμεταλλεύσεως/χρήσεως της εκτάσεως για την οποία ζητήθηκε υπαγωγή στο καθεστώς στρεμματικής ενισχύσεως για το γεωργικό έτος 2014 (αναφορικά με διαφορά στο πλαίσιο της οποίας ζητήθηκε η ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής πολυετών κυρώσεων)-, ερμηνεία βάσει της οποίας δεν χωρεί εξέταση της συμβατότητας της εν λόγω απαιτήσεως του εθνικού δικαίου με το

δίκαιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] το οποίο εφαρμόζεται για το γεωργικό έτος 2014 στο πλαίσιο νέας διαφοράς, στην οποία εξετάζεται η νομιμότητα πράξεως ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθέντων στον αιτούντα ποσών, επίσης για το γεωργικό έτος 2014, η οποία βασίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά και στις ίδιες εθνικές διατάξεις που αποτέλεσαν το αντικείμενο εξετάσεως της προγενέστερης τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως;

Διατάξεις του δικαίου της Ένωσης των οποίων έγινε επίκληση

Άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστάτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003· αιτιολογική σκέψη 61 και άρθρο 71 του κανονισμού 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).

Άρθρο 80, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστάτα άμεσης στήριξεως για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξεως για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003.

Εθνικές διατάξεις των οποίων γίνεται επίκληση

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asocieri în agricultură, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1.043 din 29 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările și completările ulterioare (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 125/2006 για την έγκριση των καθεστώτων άμεσων ενισχύσεων και συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για την γεωργία από το 2007 και εξής, και για την τροποποίηση του άρθρου 2 του νόμου 36/1991, σχετικά με τις αγροτικές εταιρίες και άλλες μορφές συνεταιρισμού στον τομέα της γεωργίας, που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ρουμανικής Κυβερνήσεως*, τμήμα I, αριθ. 1043, της 29ης Δεκεμβρίου 2006, ο οποίος εγκρίθηκε με τροποποιήσεις και προσθήκες με τον νόμο 139/2007, και οι διαδοχικές τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του), άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο f, το οποίο προβλέπει τα εξής:

«(1) Για τη χορήγηση ενισχύσεων στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως, οι αιτούντες πρέπει να είναι εγγεγραμμένοι στο Registrul fermierilor (μητρώο γεωργών), που τελεί υπό τη διαχείριση του Οργανισμού πληρωμών και στηρίξεως της γεωργίας, να υποβάλουν εμπροθέσμως αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως και να πληρούν τις ακόλουθες γενικές προϋποθέσεις:

[...]

f) να υποβάλουν τα έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται η νόμιμη χρήση της εκτάσεως για την οποία υποβλήθηκε η αίτηση».

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 267 din 13 decembrie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014 (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 34/2013 σχετικά με την οργάνωση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των μόνιμων βοσκοτόπων και για την τροποποίηση και τη συμπλήρωση του νόμου 18/1991 περί εγγείου ιδιοκτησίας, η οποία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ρουμανίας*, τμήμα I, αριθ. 267, της 13ης Μαΐου 2013, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον νόμο 86/2014), άρθρο 2, στοιχείο d, το οποίο έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας πράξης νομοθετικού περιεχομένου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

d) χρήστης βοσκοτόπων και λιβαδιών: κτηνοτρόφος, φυσικό/νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο στο Registrul național al exploatațiilor (εθνικό γεωργικό μητρώο, στο εξής: RNE) που πραγματοποιεί συγκεκριμένες γεωργικές εργασίες της κατηγορίας χρήσεως βοσκοτόπων και λιβαδιών, σύμφωνα με τη στατιστική κατάταξη των οικονομικών δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παραγωγή φυτικών και ζωικών προϊόντων, ο οποίος διαθέτει νόμιμο δικαίωμα χρήσεως γεωργικής εκτάσεως και ο οποίος χρησιμοποιεί τον βοσκοτόπο για τη βοσκή των κοπαδιών ζώων που ανήκουν σε αυτόν ή προβαίνει στη χορτοκοπή του τουλάχιστον άπαξ ετησίως».

Codul de procedură civilă aprobat prin Legea nr. 134/2010 (κώδικας πολιτικής δικονομίας, ο οποίος κυρώθηκε με τον νόμο 134/2010), άρθρο 431, παράγραφος 2, το οποίο προβλέπει τα εξής:

«Οποιοσδήποτε διάδικος δύναται να επικαλεστεί το δεδικασμένο που απορρέει από προγενέστερη απόφαση, εάν σχετίζεται με την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς».

Σύντομη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Η εκκαλούσα, S. C. Avio Lucos SRL, υπέβαλε ενιαία αίτηση στρεμματικής ενισχύσεως για το 2014, που καταχωρίστηκε στο μητρώο του APIA - Περιφερειακού κέντρου Dolj, για συνολική έκταση 341,70 εκταρίων. Προκειμένου να αποδείξει το δικαίωμα χρήσεως της εκτάσεως βάσει της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 34/2014, προσκόμισε σύμβαση παραχωρήσεως που είχε συνάψει στις 28 Ιανουαρίου 2013 με το Consiliul Local al Comunei Podari (δημοτικό συμβούλιο του δήμου Podari), με την οποία της είχε παραχωρηθεί εδαφική έκταση επιφάνειας 341,70 εκταρίων, η οποία αποτελεί έδαφος του δήμου Podari και αποτελεί ιδιωτική ιδιοκτησία του οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως.
- 2 Βάσει της συμβάσεως παραχωρήσεως, η S. C. Avio Lucos SRL δικαιούται να εκμεταλλεύεται άμεσα, με δική της ευθύνη και κίνδυνο, την παραχωρηθείσα σε αυτήν έκταση, δικαιούται να χρησιμοποιεί και να συλλέγει τους καρπούς της παραχωρηθείσας εκτάσεως ανάλογα με τη φύση τους και σύμφωνα με τους σκοπούς που ορίζονται στη σύμβαση παραχωρήσεως. Η ως άνω εταιρία υποχρεούται να διασφαλίζει την εκμετάλλευση της εκτάσεως μέσω της βοσκήσεως και δεν επιτρέπεται η περαιτέρω παραχώρηση ή η εκμίσθωση της εδαφικής εκτάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της παραχωρήσεως.
- 3 Κατόπιν της συνάψεως της συμβάσεως παραχωρήσεως, η S.C. Avio Lucos SR συνήψε στις 30 Ιανουαρίου 2013 σύμβαση συμμετοχικής συνεργασίας με τέσσερα φυσικά πρόσωπα τα οποία ήταν ιδιοκτήτες ζώων.
- 4 Βάσει της εν λόγω συμβάσεως, οι συμβαλλόμενοι συνεταιρίζονται για την εκμετάλλευση της δημοτικής εκτάσεως μέσω δραστηριοτήτων βοσκήσεως, συνολικής επιφάνειας 341,70 εκταρίων και ιδιωτικής ιδιοκτησίας του δήμου του Podari, όπως ορίζεται στη σύμβαση παραχωρήσεως. Η αποτελεσματική εκμετάλλευση θα πραγματοποιηθεί μέσω της διαθέσεως ζώων (αγελάδων, αιγών, προβάτων, κ.λπ.) από τα συμβαλλόμενα φυσικά πρόσωπα στην εταιρία S. C. Avio Lucos SRL, ανάλογα με τον αριθμό των ζώων που διαθέτουν και έχει δηλωθεί στη σύμβαση, με σκοπό τη μόνιμη βοσκή στο ως άνω έδαφος. Η διάθεση των εν λόγω ζώων δεν συνεπάγεται τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων κυριότητας επί των εν λόγω ζώων στην εταιρία S. C. Avio Lucos SRL και τα φυσικά πρόσωπα παραμένουν οι νόμιμοι κύριοι των ζώων.
- 5 Από την πλευρά της, η S. C. Avio Lucos SRL διαθέτει δημοτική έκταση επιφάνειας 341,70 εκταρίων για ελεύθερη, μόνιμη και άνευ όρων βοσκή, δεδομένου ότι η πρόσβαση στη βοσκή είναι ελεύθερη, μόνιμη και δεν υπόκειται στην πληρωμή αντιτίμου ή σε άλλη αντιπαροχή. Ομοίως, η εταιρία οφείλει να πραγματοποιεί ετησίως και με δικά της έξοδα εργασίες χορτοκοπής του βοσκοτόπου, εκριζώσεως ζιζανίων, καθώς και αποστραγγίσεως της περίσσειας ύδατος από το έδαφος, διασφαλίζοντας τις βέλτιστες συνθήκες για την αποκατάσταση του βοσκοτόπου.

6 Κατόπιν της υποβολής της αιτήσεως, ο APIA - Περιφερειακό κέντρο Dolj χορήγησε συνολική οικονομική ενίσχυση ύψους 529 340,24 RON (ρουμανικών λεί) για το έτος 2014, όσον αφορά εδαφική έκταση 341,70 εκταρίων. Κατόπιν της εισπράξεως των εν λόγω ποσών εκ μέρους της εκκαλούσας, ο APIA – Περιφερειακό κέντρο Dolj επανεξέτασε τις αιτήσεις χορηγήσεως ενισχύσεων και έκρινε ότι, κατά τη στιγμή της συνάψεως της συμβάσεως παραχωρήσεως, η εκκαλούσα δεν είχε το δικαίωμα να προβεί στην παραχώρηση λιβαδιών που περιλαμβάνονταν στην κοινόχρηστη ή στην ιδιωτική περιουσία των δήμων, διότι δεν ήταν κτηνοτρόφος, όπως προκύπτει από τη σύμβαση συμμετοχικής συνεργασίας. Ως εκ τούτου, ο APIA - Περιφερειακό κέντρο Dolj εξέδωσε τις ακόλουθες πράξεις:

α) **την απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 2015**, με την οποία επιβλήθηκαν πολυετείς κυρώσεις σε βάρος της εκκαλούσας, συνολικού ύψους 555 729,59 RON (ρουμανικών λεί), βάσει του άρθρου 58, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1122/2009, λόγω δηλώσεως εκτάσεως μεγαλύτερης από την πραγματική για την οποία ζητήθηκε οικονομική στήριξη σχετική με το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενισχύσεως και τις γεωργοπεριβαλλοντικές ενισχύσεις.

β) **την πράξη βεβαιώσεως της 31ης Ιανουαρίου 2017**, η οποία έχει προσβληθεί στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία βεβαιώθηκε σε βάρος της εκκαλούσας οφειλή στο Δημόσιο ύψους 529 340,24 RON (ρουμανικών λεί), βάσει του άρθρου 73, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 (ενοποιημένη έκδοση).

7 Η εκκαλούσα προσέβαλε την πράξη βεβαιώσεως της 31ης Ιανουαρίου 2017 ενώπιον του Tribunale superiore di Dolj (ανωτέρου δικαστηρίου Dolj), το οποίο απέρριψε την προσφυγή της στις 12 Δεκεμβρίου 2017. Η έφεση που ασκήθηκε κατά της άνω απορριπτικής αποφάσεως έγινε δεκτή από το Curtea de Apel Craiova (εφετείο Craiova, Ρουμανία) και η υπόθεση αναπέμφθηκε στο ως άνω δικαστήριο ουσίας προς επανεξέταση. Με την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 2018, το Tribunale superiore di Dolj (ανώτερο δικαστήριο Dolj) απέρριψε την προσφυγή αποφαινόμενο, κατ' ουσίαν, ότι η ενιαία αίτηση ενισχύσεως δεν συνοδευόταν από αντίγραφο εγγράφου ταυτοποίησης της γεωργικής εταιρίας και ότι η εκκαλούσα δεν είχε προσκομίσει αποδείξεις περί της ιδιότητάς της ως κτηνοτρόφου και περί της χρήσεως της εδαφικής εκτάσεως. Η εκκαλούσα άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως και η υπόθεση πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Corte d'appello di Craiova (εφετείου Craiova), και στη συνέχεια παραπέμφθηκε στο Corte d'appello di Timișoara (εφετείο Τιμισοάρα).

Βασικά επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

8 Η εκκαλούσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το εφετείο να κρίνει ότι η πρωτοβάθμια απόφαση είναι παράνομη και αβάσιμη, καθόσον το πρωτοβάθμιο δικαστήριο: i) δεν προσδιόρισε ποια είναι τα κριτήρια επιλεξιμότητας που δεν πληρώθηκαν και ποια είναι η εφαρμοστέα επί των εν λόγω αιτήσεων νομοθεσία, ii) δεν εξέτασε

την υπόθεση από την οπτική του δικαίου της Ένωσης, παρά το γεγονός ότι είχε υποβληθεί ρητό προς τούτο αίτημα, και iii) ανέλυσε τα κριτήρια επιλεξιμότητας κατά τρόπο μη συνάδοντα προς τους μνημονευόμενους στην επίδικη απόφαση ορισμούς που περιλαμβάνονται στους κανονισμούς της Ένωσης, αλλά, αντιθέτως, υπό το πρίσμα ορισμένων σχετικών εννοιών του εθνικού δικαίου οι οποίες δεν βρίσκουν αντιστοιχία σε καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης.

- 9 Ομοίως, με το δικόγραφο της εφέσεως προβλήθηκαν επιχειρήματα όσον αφορά: i) την πλήρωση των κριτηρίων επιλεξιμότητας που έχουν αφενός διαπλασθεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα δε με την υπόθεση C-375/08 (σχετικά με την υπεροχή της αρχής της αποτελεσματικής χρήσεως των εκτάσεων), την υπόθεση C-61/09 (δυνατότητα χρήσεως εκτάσεων βάσει άτυπης συμβάσεως στον βαθμό που η χρησιμοποιούμενη έκταση διατηρεί τον χαρακτήρα της επιλέξιμης εκτάσεως), τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-333/15 και C-334/15 (σχετικά με τη μη ύπαρξη όρου επιλεξιμότητας βάσει του οποίου ο αιτών οφείλει να έχει την ιδιότητα του κτηνοτρόφου ασκούντος δραστηριότητα κτηνοτροφικής εκμεταλλεύσεως, ενώ στην ίδια απόφαση καθορίζεται το ποια είναι πράγματι τα κριτήρια επιλεξιμότητας), και αφετέρου θεσπιστεί βάσει του δικαίου της Ένωσης (άρθρο 2 του κανονισμού 73/2009), που περιλαμβάνει τους ορισμούς των εννοιών που είναι κρίσιμες για την επίλυση της διαφοράς, καθώς και ii) την ασυμβατότητα των εθνικών διατάξεων με εκείνες που περιλαμβάνονται στη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 10 Η εκκαλούσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, ένσταση δεδικασμένου που απορρέει από την απόφαση του εφετείου Craïona της 29ης Οκτωβρίου 2018, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση της εκκαλούσας κατά της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Dolj της 24ης Απριλίου 2018, το οποίο είχε απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως της 28ης Δεκεμβρίου 2015 που εξέδωσε ο ΑΡΙΑ - Περιφερειακό κέντρο Dolj (απόφαση με την οποία επιβλήθηκαν πολυετείς κυρώσεις σε βάρος της εκκαλούσας). Το εφετείο Craïona αποφάνθηκε ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η S.C. Avio Lucos SRL δεν είχε προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία περί της επιλεξιμότητάς της, όπως ρητώς προβλέπεται στη νομοθεσία, δεδομένου ότι δεν είναι κτηνοτρόφος, δεν διαθέτει ζώα καταχωρισμένα στο RNE, δεν ήταν σε θέση να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία περί της χρήσεως και της εκμεταλλεύσεως της εκτάσεως, και, ως εκ τούτου, προέβη σε δήλωση εκτάσεως μεγαλύτερης της πραγματικής.

Συνοπτική παράθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 11 Το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να διευκρινίσει αν το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη με την οποία θεσπίζεται υποχρέωση αποδείξεως του δικαιώματος χρήσεως ή εκμεταλλεύσεως εδαφικής εκτάσεως, με σκοπό τη χορήγηση οικονομικής ενισχύσεως σχετικής με τα καθεστώτα στρεμματικής ενισχύσεως. Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι το Δικαστήριο είχε κρίνει, όσον αφορά ένα άλλο νομοθέτημα, και συγκεκριμένα τον κανονισμό (ΕΚ) 1254/1999 του

Συμβουλίου, ότι «κοινοτική νομοθεσία, ιδίως ο κανονισμός 1254/1999, δεν εξαρτά τη δυνατότητα εγκρίσεως αιτήσεως προς χορήγηση ειδικών πριμοδοτήσεων για τα αρσενικά βοοειδή και ενισχύσεως εκτατικοποίησεως από την προσκόμιση ισχυρού νομικού τίτλου που να θεμελιώνει το δικαίωμα του αιτούντος τις ενισχύσεις να χρησιμοποιεί τις καλλιεργούμενες για ζωοτροφή εκτάσεις οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της αιτήσεως αυτής. Εντούτοις, η κοινοτική νομοθεσία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν με εθνική ρύθμιση την υποχρέωση προσκομίσεως τέτοιου τίτλου, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θίγονται οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει η κοινοτική νομοθεσία και οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ειδικότερα η αρχή της αναλογικότητας» (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2010, Pontini κ.λπ., C-375/08, σκέψη 90).

- 12 Επίσης, το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να κριθεί εάν συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης όρος βάσει του οποίου ο υπαγόμενος στο καθεστώς στρεμματικής ενισχύσεως δικαιούχος οφείλει να έχει την ιδιότητα του κτηνοτρόφου ή ιδιοκτήτη ζώων προκειμένου να του παραχωρηθεί έκταση βοσκοτόπου, στην περίπτωση που ο προσφεύγων αμφισβητεί τη συμβατότητα του εν λόγω όρου με το δίκαιο της Ένωσης και ο καθού δεν έχει επικαλεστεί καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης που να τον δικαιολογεί.
- 13 Επίσης, όσον αφορά την παραπομπή στον ορισμό της γεωργικής δραστηριότητας που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009, πρέπει να διαπιστωθεί εάν οι δραστηριότητες τις οποίες εκτελούσε συγκεκριμένα η εκκαλούσα εμπίπτουν στον ως άνω ορισμό.
- 14 Τέλος, όσον αφορά το δεδικασμένο το οποίο επικαλείται τους εφεσιβλήτους, τούτο συνεπάγεται την απαγόρευση εκδόσεως αποφάσεως όσον αφορά αίτημα επί του οποίου έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο της ορθότητας. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να επανυποβληθεί το ίδιο αίτημα ενώπιον δικαστηρίου και, μετά την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως επί της σχετικής υποθέσεως, κάθε αιτίαση που προβάλλεται από διάδικο κατά της τελεσίδικης επιλύσεως της διαφοράς δύναται να εξεταστεί μόνον κατόπιν ασκήσεως των διαθέσιμων ένδικων μέσων κατά των ήδη εκδοθεισών τελεσίδικων αποφάσεων, όχι όμως μέσω της υποβολής παρεμφερών αιτημάτων.
- 15 Υπογραμμίζοντας ότι το βάσιμο της ενστάσεως δεδικασμένου θα κριθεί αφότου δοθεί απάντηση από το Δικαστήριο στα ήδη εκτεθέντα προδικαστικά ερωτήματα, το εφετείο της Τιμισοάρα θεωρεί ότι, εάν κριθεί βάσιμη η ένσταση δεδικασμένου που προέβαλε η εκκαλούσα, τότε θα πρέπει να κριθεί ότι οι πτυχές που συνδέονται με τις έννομες συνέπειες της συμβάσεως παραχωρήσεως που συνήψε η εκκαλούσα, και, κατά συνέπεια, με τη μη συνδρομή της ιδιότητας του κτηνοτρόφου στο πρόσωπο της για την υποβολή αιτήσεως χορηγήσεως των χρηματικών ποσών σχετικών με τα καθεστώτα στρεμματικής ενισχύσεως, έχουν αποτελέσει αντικείμενο τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, με τη διευκρίνιση ότι, στην επίδικη υπόθεση, ζητείται η ακύρωση πράξεως εκδοθείσας μεν για το γεωργικό έτος 2014 αλλά διαφορετικής από εκείνη που προσβλήθηκε στην υπόθεση επί της οποίας απεφάνθη τελεσίδικως το εφετείο Craiova.